

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 160/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Spolok slovenských spisovateľov**, občianske združenie, Laurinská 780/2, Bratislava, IČO 30 778 166, zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/114/2014 (pôvodne 8C/114/2014) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 24. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 17 ods. 1 charty postupom Mestského súdu Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/114/2014 (ďalej len „napadnuté konanie“). Žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 25 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že proti sťažovateľovi ako žalovanému je od 2. mája 2014 vedený spor vo veci žaloby o nahradenie jeho

prejavu vôle ako povinnej strany zo zmluvy o budúcej zmluve spočívajúcej v prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu nehnuteľnosti, kde by sťažovateľ vystupoval ako predávajúci.

3. Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 473/2024-42 z 21. novembra 2024 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní a prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľovi priznal finančné zadostučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania, vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel. Nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 29. novembra 2024.

4. Podstata sťažnostnej argumentácie sťažovateľa v tejto druhej ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru, dodatkového protokolu a charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní. Kým sa prvou ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, touto ústavnou sťažnosťou sa domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivý proces a označených majetkových práv, keďže jej pretrvávajúca právna neistota a zbytočné prietahy mestského súdu majú za následok zásah do sťažovateľovho vlastníckeho práva.

5. Možný zásah do práv podľa čl. 47 a čl. 17 ods. 1 charty sťažovateľ odôvodňuje skutočnosťou, že vystupuje ako právnická osoba založená podľa slovenského práva a sídliaca v Slovenskej republike, teda so sídlom v Európskej únii, čo má s poukazom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a ústavného súdu zakladat' aj aplikáciu charty. Aplikáciu dodatkového protokolu a dohovoru odôvodňuje porušovaním doktríny legitímnych očakávaní, keďže vo vzťahu k majetkovým hodnotám vrátane pohľadávok má legitímne očakávania k získaniu efektívneho užívania vlastníckeho práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ na 17 stranách čiastočne opakuje aj dôvody svojej predchádzajúcej sťažnosti vo veci sp. zn. III. ÚS 473/2024, je namietané porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote (čl. 47 charty), základného práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny), ako aj čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní.

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

7. Pri posudzovaní namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, v zmysle ktorej k vysloveniu porušenia základného práva na spravodlivý proces môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom

aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

8. Ústavný súd vo svojom predchádzajúcom náleze č. k. III. ÚS 473/2024-42 z 21. novembra 2024 ktorý nadobudol právoplatnosť 29. novembra 2024, konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu, ktorému prikázal konať bez zbytočných prietáhov.

9. Nadväzujúc na dôvody citovaného nálezu, ústavný súd konštatuje, že samotná celková dĺžka konania by síce mohla znamenať vyslovenie neprípustného zásahu do práva na spravodlivý proces, avšak bránia tomu konkrétne okolnosti daného prípadu (bližšie body 23, 24 a 30 nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 473/2024-42 z 21. novembra 2024) vrátane prerušenia konania. Overením súčasného stavu veci ústavný súd zistil, že mestský súd 17. februára 2025 vydal uznesenie o pokračovaní v konaní (prerušenom 22. apríla 2021, pozn.) a po doručení uznesenia bude spis predložený sudcovi na ďalšie procesné úkony. Napadnuté konanie tak síce nebolo po troch mesiacoch od vydania daného nálezu právoplatne skončené, súčasné aktívne vykonávanie procesných úkonov mestského súdu nevyhnutných pre pokračovanie v konaní však signalizuje, že príkaz konať vyplývajúci z predošlého nálezu ústavného súdu sa neminul svojmu účinku.

10. Ústavný súd preto uzatvára, že medzi skutkovým stavom, celkovou dĺžkou napadnutého konania a sťažnostnou argumentáciou absentuje dostatočná príčinná súvislosť, keďže vo veci sťažovateľky v súčasnosti nemožno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. To zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v časti namietajúcej porušenie čl. 46 ods. 1, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenej.

II.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu:

11. Sťažovateľka v dôsledku zbytočných prietáhov mestského súdu namieta aj porušenie označených majetkových práv vyplývajúcich z ústavy, listiny a dodatkového protokolu, ktoré odôvodňuje poukazom na judikatúru a tým, že jeho neodstránená právna neistota v dôsledku nesústreďeného postupu porušovateľa a extrémne prietahy predstavujú priamy zásah do jeho vlastníckeho práva.

12. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu preukázaným skutkovým stavom a sťažnostnou argumentáciou absentuje relevantná príčinná súvislosť. Preto odmietol ústavnú sťažnosť v uvedených častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.3. K namietanému porušeniu čl. 47 a čl. 17 ods. 1 charty:

13. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti napokon namieta aj porušenie čl. 47 a čl. 17 ods. 1 charty, pričom jej aplikáciu podmieňuje podnikaním v Európskej únii. Ústavný súd však uvádza, že pre

aplikáciu charty je potrebné v konaní pred ústavným súdom odôvodniť vecný presah obsahu ústavnej sťažnosti (v prípade sťažovateľa predmetu napadnutého konania mestského súdu) s právom Európskej únie, čo sťažovateľ napriek pomerne obsiahlej ústavnej sťažnosti relevantným spôsobom neodôvodnil. Táto okolnosť má za následok odmietnutie aj tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ale aj z dôvodu nedostatočného odôvodnenia podľa § 56 ods. 2, písm. c) zákona o ústavnom súde.

14. I keď ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, v závere opakovane poukazuje na povinnosť náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti, keď ani kvantita obsahu ústavných sťažností vygenerovaná prevažne prepisovaním všeobecných judikatúrnych východísk, ktoré ústavný súd pozná a ktoré nemajú žiadny faktický skutkový súvis so špecifickým postupom orgánov verejnej moci v rámci konkrétneho namietaného konania, nemôže oslobodiť sťažovateľov od povinnosti splniť si zákonnú povinnosť podať ústavnú sťažnosť so všetkými všeobecnými a osobitnými náležitosťami vrátane popisu skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa ich názoru dôjsť k porušeniu ich základných práv a slobôd (§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde) [k tomu bližšie uznesenie ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 532/2024 – body 7 až 11 odôvodnenia].

15. Ústavný súd tiež pripomína, že množstvo namietaného porušenia práv podľa viacerých článkov ústavy, listiny či dohovoru vrátane charty nijako nenásobí ani nezvyšuje argumentačnú silu ústavnej sťažnosti.

16. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu